

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 732

20) Til *justitsministeren* af:

Margrete Auken (SF):

»Finder ministeren det i overensstemmelse med almindelig offentlighed i forvaltningen, at borgere i landet – herunder folketingsmedlemmer – ikke kan få oplysninger og forklaringer om offentlige sager hos de offentligt ansatte eksperter?«

Skriftlig begrundelse

I sagen om Cheminova har direktøren for miljøstyrelsen forbudt eksperterne i styrelsen af udtale sig såvel til presse som til aktive borgere og folketingsmedlemmer om diverse undersøgelser.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Selv om det i og for sig skulle være overflødig, vil jeg indledningsvis slå fast, at også regeringen lægger betydelig vægt på, at den viden og ekspertise, der er samlet i den offentlige forvaltning, kommer til at danne baggrund for og indgå i den samfundsmæssige debat.

De særlige begrænsninger i offentligt ansattes adgang til at videregive oplysninger til borgerne bør derfor begrænses til, hvad der må anses for nødvendigt bl. a. for at beskytte den enkeltes privatliv og sikre, at forvaltningen kan fungere på en tilfredsstillende måde.

Det blev allerede i forbindelse med gennemførelsen af loven om offentlig forvaltning understreget, at det ikke var hensigten med loven at ændre den hidtidige tradition, hvorefter myndighederne i vidt omfang uformelt besvarer forespørgsler fra parter og andre om sager, der var eller havde været til behandling hos dem. I overensstemmelse hermed fremhæver justitsministeriet i den vejledning, der er udsendt vedrørende loven om offentlighed i forvaltningen, at myndighederne bør have opmærksomheden henledt på denne mulighed for en smidig administration af offentlighedsordningen. Men det understreges samtidig i vejledningen, at spørgsmålet om, hvilke medarbejdere der har til opgave at besvare henvendelser fra offentlige-

den, som hidtil skal bero på den enkelte myndigheds interne kompetencefordeling.

Der er således ingen uoverensstemmelse mellem den almindelige ordning med offentlighed i forvaltningen og det forhold, at en myndighed eventuelt begrænser kredsen af de personer, der er berettiget til på myndighedens vegne at besvare spørgsmål fra offentligheden.

Margrete Auken (SF):

En af de fantastisk gode ting ved, at vi har fået rejst debatten her i forbindelse med Cheminova, er, at ethvert menneske nu kan se, hvad de regler er værd, når det kommer til stykket. Så viser det sig, at de er rene gummiaparagraffer. I samme øjeblik noget bliver farligt, kan man pludselig ved at bruge de regler, som er så flydende, gribe ind over for de mennesker, der har ret til at udtale sig, og så bliver det sådan, at folk, der ellers måske kunne være part i sagen – det vil jeg egentlig gerne have ministeren til at udtale sig om – kan være dem, der afgør, hvilke oplysninger der må komme frem.

I tilfældet Cheminova må vi gå ud fra, at der i Ringkøbing amt sidder et par – i hvert fald et par – teknisk kyndige, som må have en samvittighed sort som kul over, at de ting, som burde have været fremme for længe, længe siden, ikke for længe, længe siden er kommet frem. Jeg ved godt, at de vil kunne undskylde sig med – og det gør de – at man ikke har lov at udtale sig, når man er noget så sølle og intetsigende som ekspert et sted; det overlader man til forvaltningen. Men hvad har forvaltningen gjort? Ingen verdens ting. Så vidt vi kan se på det materiale, vi har fået indtil nu, har der været foretaget nogle undersøgelser, og hver gang de har vist noget alarmerende, har man standset undersøgelserne. Så snart der kommer nogen til, der åbenbart har haft en lidt større tradition for at gøre deres arbejde, som det skal gøres, så viser der sig den ene katastrofe efter den anden. Jeg har været så heldig at finde frem til nogle af disse mennesker – det er meget sjældent, man kan det som politiker – men når man så ringer og spørger: hvad er det I finder ud af? så bliver sagen pludselig så betændt, at man vil standse disse mennesker.

Jeg havde egentlig gerne set, at justitsministeren havde sagt lidt mere, for disse menne-